

Ano ang magiging kapalaran ng mga taong hindi nakatanggap ng mensahe ng Islam?

Hindi sila aapihin ng Diyos, ngunit sila ay susubukin sa Araw ng Pagbubunyag.

At ang mga tao na hindi pa nagkaroon ng pagkakataong makita nang maayos ang Islam ay walang dahilan, sapagkat tulad ng ating nabanggit, hindi nila dapat pabayaang pagsasaliksik at pag-iisip. Bagaman mahirap tiyakin ang pagtatayo ng katibayan at ang pagkakaroon nito, bawat tao ay naiiba sa iba, at ang dahilan ng kamangmangan o hindi pag-abot ng katibayan ay usapin na sa Diyos sa Kabilang Buhay. Samantalang ang mga batas sa mundong ito ay nakabatay sa panlabas na anyo.

At ang paghuhukom ng Diyos sa kanila ng parusa ay hindi pang-aapi pagkatapos ng lahat ng mga katibayan na itinayo sa kanila, mula sa isip, kalikasan, mga mensahe, at mga tanda sa sansinukob at sa kanilang sarili. Ang pinaka-kakaunti na dapat nilang gawin bilang kapalit ng lahat ng ito ay ang kilalanin ang Diyos at sambahin Siya nang nag-iisa, na sumusunod sa mga haligi ng Islam bilang minimum. Kung ginawa nila ito, makakaiwas sila sa walang hanggan sa impiyerno at makakamit ang kaligayahan sa mundo at sa Kabilang Buhay. Naniniwala ka bang mahirap ito?

Ang karapatan ng Diyos sa Kanyang mga nilikha ay sambahin Siya lamang, at ang karapatan ng mga tao sa Diyos ay huwag parusahan ang sinumang hindi nagtatambal sa Kanya ng anuman. Madali lang ang bagay; ito ay mga salitang binibigkas ng tao, pinaniniwalaan, at isinasagawa, at sapat na para makaligtas mula sa impiyerno. Hindi ba't ito ang katarungan? Ito ang paghuhukom ng Diyos na Makapangyarihan, ito ang makatarungan, maawain, at marunong na paghuhukom, at ito ang relihiyon ng Diyos na Pinakamataas.

Ang tunay na problema ay hindi sa pagkakamali ng tao o paggawa ng kasalanan; dahil sa likas na ugali ng tao ang magkamali, sapagkat bawat anak ng Adan ay nagkakamali, at ang mga pinakamahusay sa mga nagkakamali ay ang mga nagsisisi, tulad ng sinabi ng Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan). Ngunit ang problema ay ang pagmamakaawa sa paggawa ng mga kasalanan at ang patuloy na paggawa nito, at ang kapintasan din ay ang hindi pagtanggap ng payo ng tao kahit na siya ay

binibigyan ng payo, at ang hindi pagkatanggap ng aral kahit na siya ay binibigyan ng aral, at ang hindi pagsisisi o paghingi ng tawad, kundi patuloy na nagmamagaling.

"At kapag binibigkas sa kanya ang aming mga talata, siya ay umiiwas na parang hindi niya naririnig ang mga ito, na parang may kakatwang sagabal sa kanyang mga tainga. Kaya't ipahayag mo sa kanya ang isang masakit na parusa." [330] (Luqman: 7).